

жити та матері, але й представники сектору безпеки та оборони держави. Жінки – це потужний потенціал для захисту країни, а також встановлення миру. Як засвідчують результати вивчення сорока мирних процесів у тридцяти п'яти різних країнах світу за останні 30 років, у тих випадках, коли жіночі групи мали змогу впливати на мирний процес, рівень успішності у досягненні згоди між сторонами був значно вищим. Згідно з висновками вчених Інституту інклюзивної безпеки України, які дослідили 182 мирні угоди, підписаних протягом 1989-2011 рр., участь жінок як переговорників, медіаторів та підписантів на 35 % підвищує ймовірність того, що мирна угода буде підписана швидше та діятиме щонайменше 15 років (середній статистичний показник) [3].

Отже, збільшення кількості жінок-миротворців є необхідною умовою для вирішення наступних завдань: посилення ролі жінок у суспільстві; можливості контакту миротворців з жінками відповідної країни, де жінкам заборонено розмовляти з чоловіками; проводити бесіди з жінками, які стали жертвами сексуального насильства; допомагати курсантам-жінкам в поліцейських та військових академіях. Присутність жінок в миротворчих місіях посилює почуття безпеки серед жінок і дітей.

1. Вишняков О. Україна і Ізраїль. Жінки на війні. 20 серпня 2015 р. URL: http://consul-ukraine.blogspot.co.il/2015/08/быlog-post_20.html

2. Концепція Державної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2021 року Розпорядження Кабінету Міністрів України від 2016. URL: http://www.mlsp.gov.ua/about/control/uk_publishy'article:jsessionid-6862CD38AE3D6FCD652DFSD4C500A9B.app1?art id-193466&cat id-160760

3. Інформаційний портал Цензор. Ні: Насильство щодо жінок в умовах військового конфлікту на сході України. URL: http://ua.censor.net.ua/blogs/2100/pasilstvo_schodojnok_v_umovah_vyiskovogo_konfliktu_na_shod_ukrani

Кирило Бухтіяров

курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування

Науковий керівник:

к.ю.н. **Ярошенко А. С.**

доцент кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

РІВНІ ПРАВА ТА МОЖЛИВОСТІ ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ У СИСТЕМІ ОСВІТИ

На початку, варто зазначити, що гендерна нерівність, насамперед, це ситуація, коли жінки та чоловіки не є рівні за своїми правами, їх можливостями та уявленнями про них. Гендерна нерівність впливає з відмінностей у гендерних ролях та спричинена існуванням гендерних стереотипів. Сьогодні проблема постає перед такими принципами: жінки гірше за чоловіків представлені у багатьох областях, включаючи освіту, роботу, політику, платню за рівноцінну роботу. Ці всі стереотипи породили сьогодні величезну проблему усього світу.

Залежно від ситуації гендерна нерівність в освіті може приймати найрізноманітніші форми. Незважаючи на те, що воно зачіпає і дівчаток, і хлопчиків, і жінок, і чоловіків, дівчатка і жінки як і раніше найчастіше виявляються в несприятливому становищі.[1]

На шляху до здійснення права на отримання і завершення освіти і на його успішне застосування в житті, жінки і дівчатка стикаються з численними перешкодами, серед яких злидні, географічна ізольованість, приналежність до меншин, інвалідність, ранні шлюби, вагітність, насильство за гендерною ознакою, а також традиційні переконання про статус і ролі жінок.[2]

Дискримінація за ознакою статі в галузі освіти є одночасно причиною і наслідком більш широких форм гендерної нерівності в суспільстві. Щоб розірвати порочне коло, я вважаю необхідним сприяти гендерній рівності через систему освіти і всередині неї.[3]

На мою думку потрібно заохочувати рішення проблем, пов'язаних з гендерною рівністю і підвищенням кваліфікації в секторі безпеки та оборони, на всіх щаблях освіти (від виховання дітей молодшого віку до вищої освіти), в будь-яких формах (формальна, нефор-

мальна і неофіційна освіти) і у всіх областях (починаючи з планування інфраструктури і закінчуючи підготовкою вчителів).

Я пропоную наступні заходи для вирішення поставленої проблеми:

- сприяти гендерній рівності в національному законодавстві, політиці і плани, що стосуються освіти;
- здійснювати моніторинг прогресу та результатів за допомогою збору та аналізу даних з галузі освіти з розбивкою за ознакою статі, а також проводити моніторинг нормативно-правових актів, що відносяться до гендерної рівності;
- допомагати країнам розвивати потенціал в галузі планування освіти і навчати педагогів гендерно-орієнтованим підходам до викладання і навчання;
- розширювати доступ дівчаток і жінок до утворення як у формальній, так і в неформальній формі за допомогою інноваційних підходів з використанням інформаційно-комунікаційних технологій;[4]
- надавати підтримку в розробці освітніх програм, які враховують гендерні особливості, і навчальних матеріалів, в яких відсутня дискримінація;
- допомагати країнам у боротьбі з гендерним насильством в навчальних закладах, яке перешкоджає навчанню;
- співпрацювати з партнерами по ОДВ в проведенні інформаційно-роз'яснювальної роботи в підтримку освіти дівчаток і жінок та гендерної рівності на світовому, регіональному та національному рівнях.

1. Основи теорії гендеру: навч. посібник. К.: «К.І.С.», 2004. 481 с.

2. Аніщук Н.В. Гендерне насильство у правовому житті України: монографія. Одеса: Юридична література, 2007. 232 с.

3. Кімел Майкл С. Гендероване суспільство: пер. з англ. К.: Сфера, 2003. 490 с.

4. Івченко Ю.В. Філософсько-правовий аналіз гендерної політики в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.12. Київський національний університет внутрішніх справ. К., 2009. 19 с.

Богдан Гавриш
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування

Науковий керівник:
к.ю.н. **Ярошенко А. С.**
доцент кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ СУЧАСНОГО ЕТАПУ ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

У даний момент дуже прогресивно відбувається процес переоцінки цінностей суспільства. Ця особливість характерна не лише для України, але і для інших розвинених держав світу. Плануючи побудувати стабільний, процвітаючий курс свого політичного розвитку, держави потребують впровадження відповідної концепції щодо розуміння окремих категорій права, насамперед це стосується сучасних ціннісних вимірів права. Дана концепція може бути впроваджена лише за умови глибокої усвідомленості і прийняття громадянами соціального змісту даного перетворення, переоцінки ціннісної орієнтації.

Проблема гендерної рівності в Україні тісно пов'язана з незахищеністю жінок, зокрема, на побутовому рівні. Даний феномен змушує науковців здійснювати розробки, які пов'язані з регуляцією даної сфери суспільних відносин, політичних діячів вдосконалювати законодавчу базу і практично гарантувати рівність людей, їх особистих прав, незалежно від статі особи.

В юридичній літературі рівність тлумачать як одну із основних засад конституційно-правового статусу людини і громадянина. Стаття 21 Конституції України (далі - КУ) встановлює, що усі люди є вільними й рівними у своїй остаточності та правах. Також КУ забороняє мати привілеї чи обмеження, що пов'язані із ознаками статі особи [1, с. 329].